

ZARZĄDZENIE NR 18
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W WARSZAWIE

z dnia 31 sierpnia 2021 r.

**w sprawie uchylenia zarządzenia wyznaczającego szlaki na terenie rezerwatów przyrody
Mierzvice oraz Zabuze**

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie nr 14 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2019 r. w sprawie wyznaczenia szlaków na terenie rezerwatów przyrody Mierzvice oraz Zabuze.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Regionalny Dyrektor Ochrony
Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Uzasadnienie

Zarządzenie zostało przygotowane w oparciu o przepisy art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy o ochronie przyrody przyznające regionalnym dyrektorom ochrony środowiska delegację do wyznaczenia, poprzez zarządzenie, na terenie rezerwatu szlaków dopuszczonych do ruchu pieszego. W świetle tej regulacji, decydującym znaczeniem przy wyborze narzędzia znoszącego obowiązujący na terenie rezerwatu przyrody zakaz ruchu pieszego, jest powiązanie sposobu udostępnienia rezerwatu z celem, jakiemu ma ono służyć. Jeżeli udostępnienie rezerwatu będzie odnosić się tylko do tego zakazu, ma służyć wyłącznie zapewnieniu swobodnej komunikacji pieszej, bez wprowadzania odstępstw od obowiązywania w rezerwacie zakazów dla realizacji innych celów, oraz będzie skierowane do nieokreślonej liczby podmiotów i posiada charakter ciągły, właściwym jest ustalenie go poprzez akt prawny wydany w formie zarządzenia.

Celem niniejszego zarządzenia jest wyeliminowanie z obrotu prawnego zarządzenia nr 14 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2019 r. wyznaczającego szlaki na terenie dwóch rezerwatów przyrody, tj. Mierzvice oraz Zabuze i zastąpienie go dwoma niezależnymi aktami prawnymi. Rezerwat przyrody Mierzvice i rezerwat przyrody Zabuze stanowią dwie odrębne, niepowiązane ze sobą formy ochrony przyrody. W związku z tym, wprowadzane względem ich terenu prawo stanowi niezależne od siebie przepisy, regulujące stosunki zachodzące wyłącznie w obrębie jednego wyodrębnionego obszaru danej formy ochrony przyrody. Zastąpienie jednego zarządzenia w sprawie dwóch rezerwatów przyrody, dwoma niezależnymi aktami prawnymi, zapewni z jednej strony jednolitą formę konstruowania aktów prawnych, z drugiej zaś strony, usystematyzuje ich stosowanie. Jednym z czynników, które mają istotny wpływ na skuteczność oddziaływań za pomocą prawa, jest bowiem czytelność systemu prawnego. System prawa powinien być tak skonstruowany, aby umożliwić zainteresowanym odnajdywanie odpowiedzi na pytania prawne w możliwie najdogodniejszy sposób. W przedmiocie sprawy będzie to odstępienie od równoległego definiowania szlaków dla dwóch rezerwatów, na rzecz przyporządkowania szlaku dla jednego, ściśle określonego rezerwatu. Rozdzielenie przepisów w taki sposób, aby każde z nich regulowały z osobna sprawy niewykraczające zarówno poza wyznaczony zakres przedmiotowy oraz podmiotowy, czyli obszaru, do którego się odnoszą, poprawi czytelność zarządzenia. Inaczej rzecz ujmując, jedno zarządzenie w pełnym zakresie będzie regulować materię w kwestii jednego rezerwatu przyrody. Ponadto, taka konstrukcja aktu prawnego sprawi, że przy jego zmianie nie będzie trzeba od przyjętych w nim zasad regulacji wprowadzać licznych wyjątków.

Ponadto Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie przewiduje zmianę przebiegu szlaku dla rezerwatu przyrody Zabuże. W związku z dużą liczbą zmian jakie mają być wniesione do zarządzenie nr 14 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2019 r. w sprawie wyznaczenia szlaków na terenie rezerwatów przyrody Mierzvice oraz Zabuże, wpłyną one w znaczący sposób na ustalony tym aktem reżim prawny. Zgodnie z § 84 Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), w tego rodzaju sytuacjach akty prawne wycofuje się z obrotu prawnego i zastępuje nowymi. W przepisie tym wskazano bowiem, że należy zrezygnować z opracowywania nowelizacji dotychczasowego przepisu na rzecz opracowania nowego, gdy zmiany wprowadzane miałyby być liczne albo miałyby naruszać jego konstrukcję lub spójność. Przy zmienianiu aktu prawnego winno stosować się ogólną zasadę minimalizacji interwencji prawodawczych. Za opracowaniem w przedmiocie sprawy nowych, niezależnych od siebie zarządzeń, przemawiają argumenty związane z utratą konstrukcji i spójności obowiązującego zarządzenia po wprowadzeniu do niego zmian. Powszechnie obowiązujące akty prawa miejscowego powinny w sposób spójny i przemyślany regulować daną dziedzinę spraw, a ich konstrukcja, w szczególności kolejność i systematyzacja ich przepisów, powinny ułatwiać wyszukiwanie określonych informacji. W sytuacji, gdy rozmiar zmian narusza konstrukcję i spójność dotychczasowego zarządzenia, należy odstąpić od jego zmiany i przygotować nowy akt. W ocenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie wydanie zarządzenia dla każdego z rezerwatów podkreśli ich odmienność od poprzedzającego ich zarządzenia i dzięki temu uniknie się niejasności w ich interpretacji.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wyeliminowanie z obrotu prawnego zarządzenia nr 14 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2019 r. w sprawie wyznaczenia szlaków na terenie rezerwatów przyrody Mierzvice oraz Zabuze i zastąpienie go dwoma niezależnymi aktami prawnymi.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt zarządzenia będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściwe terytorialnie jednostki Lasów Państwowych, w których zasobach gruntowych znajduje się rezerwat;
- 3) na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdą w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia, jako akt prawa wewnętrznego, nie podlega konsultacjom.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą żadnych dodatkowych skutków finansowych zarówno dla budżetu państwa jak i dla jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta przedmiotowym zarządzeniem jest objęta prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach sieci Natura 2000 specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) na podstawie Dyrektywy Unii Europejskiej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny Ostoja Nadbużańska PLH140011. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.